

4. Ólafur Isleifsson, læknir.

2 a) 3 blöð fol. eftir Jón Pálsson.

1. b) Afíatriði Ólafs Isleifssonar
með hendi hans sjálfs.

7 blöð qto.

Þessi - áriti

1

Ólaf Skulasonar

Eg er fæddur 1859. 17 janúar í Selvozi.
Fátis minn drukkadi þegar ég var á áðdu ári -

Stann drukkadi með þejanna frá Mexi - og
fornet þeir áljau í leinu hringi eða kringi útaf
Selvozi. Þrúnaði fljállega, svo öll sund lokudast
og founet þeir í sundlinu og jöllu skotadi vepp i moeta
flóði.

Þegar ég var hálf þjórdi árs var ég
flektur meður á Herriedshóli í Hollum til
þeslenda þess þess þess, seini þess þess. Þeg var þess
þess til og var 18 ára. og minn var fati á
þessu meiti á þess þess og vildi meit þess til
á þess þess þess á þess þess á þess þess.
vit minn á þess til þess og var þess á þess þess
þess og þess, ordit á þess þess í þessu.

Þess þess þess var ég þess þess á þess til
þess á þess þess þess í þess þess þess
þess þess þess þess í þess þess þess.

Ekki get ég lýst um minni þess
þess og þess þess þess þess á þess þess
þess þess þess þess, sem þess þess þess í þess
þess, þess þess þess þess, þess þess þess
þess þess á þess þess þess þess þess þess.

Þey fann þetta þeir tilfjörðunlega þegar me
 í fiskur um hring. Þey fann þat líka að ey
 mátti ekki fara, þeir húböndur gerðu sér sambandi
 sem að þat mátti koma til me yðan úti ganga til
 sem yðri nokk afur til einhver, þey mátti gripa til
 min af ~~kunningsi~~ einhver kunningsi þans
 vandi einhverri friltek. Ekki var ey leyni rölegur
 þí þjánn bróðir konunnar, þeir þar var dauft, en
 galk allsti, en réði mig í mekk þe at Storn-
 Mostungum þar var margt fólk og gleyst
 mikil og leid me þann. Þio bönðinn var
 Kolbeinn Þeiriksson. Þar ekki var ey þar me
 2 ár, þó me líkadi þar á galega. Þey þráði so
 mikil að menka mig illhvot, að reyna at baka
 me þat upp sem ey hafði farið á me á upp-
 var baráttunum. Þey ey þá sudur og lét skrifa
 mig þí Ingiöldi þreppkjori á Lambastöðum-
 á Seldjatræsi og þrefti ey ekki at kaupa me
 lausi manns þef. Þey ey alladi at menka mig

Þeysta vorit sem ey fór sudur þá gal
 ey komið í megarinnu og hafði 20 kornu
 eftir hálfan manni og þalli me mikil, þey
 ekkerl hafði ey þengil í kaup í þess 3 ar.

Móti min átti þá heime í Þreykjörk
 og þjell ey af og til heime þí heime, einþun
 þó á havelin, þey þá tok ey allaf þinnu
 fram að vertu, til þess að menka mig
 illhvot. og þell ey uppi þeim þalli í
 10-12 havel, sem ey gekki þinnu þessu

3
of sumra kaupit milli of vertida kaupit
gangra til þess of summeidris til af hjáþra
móðri minni.

Ég þyrfti í þessum löva reitning
of dónsku of svo þyrftu of ensku.

Nú var of í sínu tíða loka skóla
fylli sem hét Steifan Þrastarson sem síðar
varð loka í Vík í Mýrdal. Þann tíða
má þrátt af því sem þann var keimur af löva
í loka skólunum. of svo dálit af
lakastrí málfróði, því þann sagð þá var má
máðagnulegt er því of vild: loka loka fróði.

Þess a sumarit sem of fór í kaup-
vinnu fór of í kaupvinnu norðu í Hinn vöðva-
gylta af Gunnsteinsstöðum.

Næsta sumari fór of í kaupvinnu
norðu í Skagafjörð of var of af hálfu tíða
þess þess. Hallosyni í Glaukka. of af hálfu
tíða Magnúsi af Syra - Halla, sem síðar fór
til Ameríku of líkadi má vel í þessum kaunum

Þessi var þess sumarit 1882^(?) of var
þess teydey veduálta of þess í hverjum deyi
móðun síld. Þess sínu í ágúst sína af máða
í þess af erigi fóru íb. Hildur var erfilla til
matfangu þess sumari, en þá bati er af þess
sláðum rak marga hvál vestur í Skaga, sem
má þess þess síslur má góð af-
þess kynslis of hválmjóri o. fl.

Mes fell vel vat Sora Jon og Hofding leys
folti mei fram þegar hann var sektur á
göðingana sína, þvi hann alligöðr og falleg
hætt. Þá honum var ráð mættu er hleb
fisti og var kallað „lysti stóri samleitur.“

Ann vort hafdi drepisk sólvör af földum
sem Gisti kirti og salladi midu au þess
fólkit vissi af. Undan skabim i mornamun
þengum vit allaf kyts sem og þekti ekki af
hverju var, þat var sérstaklega hvitt og falleg
illibe og öllum þatti þettað lystu og gall
þegar leid fram i seum arid halbum vit
ad þá þettað göðr hjab og þá kom þat
upp at þat hafdi vit földu kyts af földum
sem Gisti hafdi kirtu um ~~þettað~~ vort og brukt
vit þá skamma orðit (sem er mek mola vit
hunda) hver vit adra „þá hefu eit föld.“

Þagum þannu sem fenti midu i þess
var frifastur vort og ekki i göðu skapi og
begit, ad mi sé gud beinum ad þá und kolanum
yfi stjornu i öllu, þvi hann hafdi ekki
og innvortad sei, sem vor lef var, ad slik slötu
geti komit þvi gudri. Þau þat ein fleyni
er Sora Jon Halleson sem þafa vort og
eru i vafa um þat, hver þat sei sem
stjorna öllu. Meum sjá þat allaf bekk
þegar áreyni, ef þeir þaga nokkur

5
Nósta summa fól og dálitlúnga
og meistar þess heraðsvalinn að Þógnunni
þar bjó Þorvaldur Þrasen afgamall í
höfðungja ætt. Þar var margt fólk og
skemti leys og þátti mér þar gaman að
vera. Þar voru 2 skóla félkar, sem ekki
gængu að slatti og voru þá þeir Lora
Ólafur í Sonabæli og Jóhannes Þóroddsson
í Reykjavík.

Reich. Fürst von ^{gort} ~~Leich~~ ^{Leich} a. d. r. m. p. d. i. of. f. r. e. i. n. d. e. i. n. e. m. b. e. d. e. n. t. e. n.
h. e. r. z. o. g. v. o. n. S. a. x. o. n. i. e. n. u. n. d. d. e. r. S. a. x. o. n. i. e. n. u. n. d. d. e. r. S. a. x. o. n. i. e. n.

Ich habe, wie ich schon oben gesagt habe, alle meine Sachen, die ich in
meiner ^{Hand} Hand habe, und die ich in meine Hand gegeben habe, und die ich
offen in meine Hand gegeben habe, und die ich in meine Hand gegeben habe, und die ich

in meine Hand gegeben habe, und die ich in meine Hand gegeben habe, und die ich
in meine Hand gegeben habe, und die ich in meine Hand gegeben habe, und die ich
in meine Hand gegeben habe, und die ich in meine Hand gegeben habe, und die ich

in meine Hand gegeben habe, und die ich in meine Hand gegeben habe, und die ich
in meine Hand gegeben habe, und die ich in meine Hand gegeben habe, und die ich
in meine Hand gegeben habe, und die ich in meine Hand gegeben habe, und die ich

Otafús Gleifsson -

fæddist 17 janúar 1859 í Selvozi, yngstur af fjórum systkinum. Foreldrar hans voru Gleifur Otafsson bóndi í Hlíð í Selvozi og kona hans Elín Magnúsdóttir áttuð frá Hósvatni í Suðurlingeyjar sýslu. Dræktuad Gleifur árið 1861. Trústrúðist þá heimilis, fór barnin síð í hverja áttina, Otafús flutti með móðir sinni að Hveridalskoti í Hólkum og álla þar upp til 18 ára aldurs. Flutti þá til Reykjavíkur, stundaði Otafús algengra skóla í 10 ár, en las japansu og stundadi mánu eftir ferri, sem vit vord komit á veltum. Las hann og lórdi þjá skólafrilku og kandi stórum. Novit 1887. Þó hann veldur um þaf til Winnipeg, las þar einkum laknisfróði og vana japansu. Vor hann 6 ár í Vesturheimin þegar heim kom réðst hann aðloda modur til Nýjars laknis Blóndals í Eyra-Lakka. Vorid- 1897 réist hann nýbisti í Hálfsfallslandi í Hólkum og nefndi Þjórsáslu. Nosta ar 31 maí 1898 kvælist hann Guddið Keirisdóttir frá Minni-Þóllum í Landi. Byggn þau þar til ársins 1942, ráku þau japansu verslu og gróidastu, en Otafús stundadi lakningar - Lakningaleyfi þekkt hann

24 janúar (1913) (1915-?)

18 í vasauma er hit amur. Hann stundadi þar lakningar
tölvu síðan stóð á þessu áttuðum um. Hann vordu hit þessu
hann bókun um þessu

Árið 1907, þann 8 ágúst var hann sáður
 heidursmerki dómstópsmanns

1918 hieldu ^{í háðunni síðlingu} íbúar allra nokkri gíjandi
 hreppa ^{í komu hans} L. Þorunnar þamseki - og gáfu honum
 vandad skrifborð - ásamt 1000,00 krónum
 í gulli, en komu hans vandad silfurkaffi-
 skell - Þar hefur viðurkemning frá þessum
 mönnum til hans fyrir sérstakan dugnað
 með lækningar í influensum (Spönstú veikni)
 1918 - ~~er~~ komu hans fyrir hjálpseni miklu
 þar að lelandi. Þótti þeim hjónum mjög
 þakka um þannarinnarvall ^{og} þessu sem til
 þeirra streymdi.

Þörn þeirra hjóna, Ingvaldur, giftur
 Lofti úlgyrdarmanni Haflesyni í Reykjavík,
 Huxleif fram komu dar djóni í Keðlavík,
 Kroukur Vilborgu Amunda dóttur, Eyger
 bóndi, Kroukur Sigrídi Þóbjörnsdóttur. Þuk
 þess áttu þau dreng, er dó á botnsaldi.

Ólafur hefur skrifað margt, liggur eftir
 hann segur úlgyrda, sirtum í Þessan blöðfennu
 en síðan í Högrællu og vísar enn fremur ein bók
 Alppi á fjöllum.

Höf. Konu hans, föddur þess vándur. Kaffiátt, samstæð, í síðri, fjórða þjórnin márgötuga
hjálpsemi kunnar, manni sínum til aðstæðu í skilningi störfum hans, einhverri í þessum
iðkyni áður spóntu vísli. Þótti þessu hjónum mjög vort um vísindan vott þessum og
blíju þó, en í þessum strykandi í sínum öfnum.

Maðr og vísind liggru eftir Ólaf Tólfsson í handritum um fjúrólf og fjúrólf, einhverri
andlega sjúki; hann ríðdi oft og einn í bláum vortan þessu og hár hárinn í þessum
o.þ. blá, svo og fjúrólf samdar stóð sögur, frá líkri mola og fjúrólf í all of þessum
sögum, hálvöðum og hálvum ^{líkri mola} ríðum til þessu sögu minnum og mállýsingum, enda
var hann þessu þessu í seum góðum barnum og þessu þessu djúpa vísni.

Staðurinn af þessu hjónum yndi hr. Þólfsson Tólfsson, og Ólaf Tólfsson og frá Gæð-
rúdi fjólfjúru.

Hann var þessu var þessu Ólafu síð. Tólfssonur allfjórði þessu þessu þessu þessu
líka: Hann var fjúrdi þessu þessu og í þessu andlega síð, og þessu þessu, við þá
þessu þessu og þessu, enda var hann frá fjúrólf þessu var, en var þessu þessu
þessu þessu þessu gæð og vandan þessu almenningi. Gu hann var þessu í stöpsi og þessu
oft lengi eftir þessu að gæð, og hann lét þá uppí vísni áður, en hann lét síð og þessu
í þessum þessu, en þessu þessu þessu vísni fjórfjúru, þessu þessu var um mjög á
þessu, var hann og þessu þessu var þessu þessu en áður og þessu þessu áður stöpsi
þessu þessu af þessu eftir síð, hálvöðum og hálvum mjög, mállýsingum andi líkri vísni þessu,
og þessu þessu allt í þessu átt, og þessu og gæð þessu þessu manni og þessu þessu í ríttu
átt til þessu þessu.

Ólafur var, vandan þessu hálv fjóru sínum, síðla vísni um sig síð, andleg þessu og þessu
þessu þessu þessu líkri þessu; þessu þessu var þessu vísni þessu alla þessu þessu andlega
þessu
þessu og vísni þessu.

Höfugi þessu: Ólafur Tólfsson létur ind og þessu þessu þessu þessu þessu þessu
í, og þessu þessu í þessu þessu þessu þessu, í þessu þessu í þessu þessu, en
þessu af áður var þessu þessu, og þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
þessu og þessu þessu þessu, en átt stöpsi þessu og stöpsi þessu þessu þessu þessu þessu
þessu, en þessu þessu þessu 19. mars síðla.

Í þessu stöpsi þessu var þessu og þessu þessu vísni þessu, þessu þessu þessu þessu og þessu
vísni þessu þessu þessu í þessu. Og þessu þessu þessu, og með Ólaf Tólfssonur en í vísni þessu
þessu þessu þessu þessu þessu þessu, þessu af gæð vísni og gæð þessu þessu.

Reykjavík, 1. apríl 1943.
Tólfsson

